

Fogadd be Krisztust!

Ismerd meg Krisztust, és mutasd be a világnak!

Valahányszor egy erőteljes személynégy feltűnik a történelem színpadán, a róla alkotott vélemények igen eltérnek. Aki egyesek szerint felszabadító, az másoknak terrorista. Ugyanez volt a helyzet Jézus esetében is. Voltak, akiknek ő volt a remény megtévesztője, az igaz barát. Mások viszont úgy tekintettek rá, mint egy csalásra, aki rossz hatással volt az emberekre, és akit ezért megfigyelés és ellenőrzés alatt kell tartani.

Jézus tudatában

volt a róla alkotott véleményeknek, ezért egyik nap beszégetést kezdeményezett a tanítványaival ez ügyben. Kétséget se vetve hozzá kifejezve Jézus számára a kérdés az, hogy kicsit egyedül lehessen velük. Az a kérdés foglalkoztatta, hogy vajon mi fog történni a tanítványokkal, ha ő már nem lesz velük. Vajon képesek lesznek folytatni azt, amit ő elkezdett? És megértették-e egyáltalán azt, hogy ki is ő voltaképpen, és mi kétséget keltőnek a célja?

A

Galileai-tengertől északra vitte őket, egy Cézária Filippi nevű csendes helyre. Ez egy olyan őt volt, amely nemcsak számukra, de minden hávó számára a remény útjává vált.

Jézus a

következőket mondta nekik: "Engemet, embernek fiát, kinek mondanak az emberek? Ők pedig mondanak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illyásznak; némelyek pedig Jeremiásnak, vagy egynek a próféták közül" (Mt 16:13-14).

Bár az emberek

Jézus csodáinak szívesen laktak járó vagy gyűgyultak meg, mégsem úgy tekintettek rá, mint egy páratlan, a maga nemében egyedülálló személyre, a Messiásra. Ehelyett a múlt egy-egy kiemelkedő alakjával azonosították. Még sincs egyetlen olyan emberi kategória vagy személyiség sem, amelynek alapján helyesen határozhatnánk meg az ő személyét. Nem azért ártó keljék Jézust, mert a történelemnek voltak kiemelkedő személyiségei, nők és férfiak, hanem azért ártó keljék a történelem kiemelkedő személyiségeit, mert láttuk Jézust.

Miért

gondolták az emberek, hogy Jézus volt Keresztelő János? Tudjuk, hogy Keresztelő János kemény szónoki stílusához hiteles letmód társult, s ez igen nagy hatással volt kortársaira. Az emberek kíváncsiak voltak, hogy meghallgathassák őt. Nemcsak azokra az időkre, hanem napjainkra is árványos, hogy ha becsületes, őszinte és bátor vagy, és ez az életmódodban is megjelölsz, akkor az emberek

Ácszre fognak venni, Ács meg fogják hallgatni azt, amit mondani szeretnél nekik.

Sok hasonlósáig

volt Jézus Ács János kázálta, de a kálálások még nagyobbak voltak. Jézus olyan dolgokat tett, amelyekre János soha nem lett volna képes. János prédikálhatott Ács előkászálta az embereket a mennyek országára, de nem tudta őket oda bevinni. Jézus volt az az ajtó, amelyen keresztül az emberek beléphettek oda.

Mások azt

mondták, hogy Jézus volt Isten. Ez elöng nagy elismerésnek számított, hiszen Isten megígérte, hogy elküldi Istent, aki a Messiás előhírnöke lesz (Mal 4:5). Jézus Ács Istent is voltak párhuzamok: mindketten az ima nagy emberei voltak, mindketten csodáival győztek, Ács megalkuvást nem tűrő módon kázáltak a hamis vallás társadalmára ellen. A kázáló Isten kálálások azonban még inkább szembetűnők voltak. Istent ingadozott, még Jézus határozott Ács kázzal maradt. Istent Ásszelte a vereség érzete, Jézus azonban kiállta a próbát. Azért jött, hogy teljes tisztelettel, Ács semmi nem állhatta útját, amíg azt véghez nem vitte.

Nemelyek azt

mondták, hogy Jézus volt Jeremiás. Az "szárvetsző szereplői kázáló Jeremiás az, aki a leginkább hasonlít Jézusra a szenvedésben való kitartás terén. Ácszenetben az "tálat Ács a reményes egyaránt szerepelt. Ő volt az, akinek a szeme kázzal lett népe állapota láttán, Ács sok mindenben hasonlított a fájdalmas Főrfőhöz. Nemes jelleme ellenére Jeremiás mégsem volt társ, mint próféták. Megdorgálhatta a népet bűntől, de nem fizethette meg az ártat bűneikért. Jézus azonban megtette.

Azállal, hogy

Jézus azonostották a mit egy kiemelkedő alakjával, valami fontos dolgot kázáltak rá, mégpedig azt, hogy a Messiás már majdnem elérkezett. Ez azonban nem volt elöng. Olykor nagyon kázalunk az igazsághoz, Ács mégsem találjuk. Megtálatják Ácsletüket nemes Ács jás dolgokkal, Ács részt vehetünk hasznos tevékenységekben. Mégis, ha Jézus nem része Ácsletüknek, akkor azokhoz vőlünk hasonlósáig, akik azt mondták rá, hogy "Éz Keresztelő János, Istent vagy Jeremiás".

Egy kárd

számát csak: "ÉTi pedig kinek mondotok engem?" (Mt 16:15). Jézus kázzal sokan elhagyták Őt, amikor egyértelműen állt számukra, hogy Jézusnak nem állt szándékában Dávid trónját elfoglalni. Egy vezetőt a karizmája vagy a személyisége miatt kázalni nem biztonságos dolog. Nekünk egyedül az Urat kell hűsögesen Ács tiszta szível kázalni, aki a mi Vezetőnk. Az Árt Ács az egyházat vőgzett szolgálattunk során ne engedjük, hogy más dolgok elvonják a figyelmünket. Ne társd az időt azzal, hogy a politikai szelek erősségt tirtad! Amikor este lefekszel aludni, társ nyugovóra azzal a tudattal, hogy bér nem vagy társletes, de a szíved tiszta.

Cézár

Filippiben Jézus odafordul a kis csoporthoz, és azt kérdezi: "Miközben a tanítványok rájuk néznek?" A legfontosabb dolgok mindig szembejönnek. Kicsoda Jézus szívedre? Ő az a példátlan szemlélő, akit fenntartások nélkül kell látni.

Péterből Ágy

Értelmezés: "Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia" (Mt 16:16). Jézussal való találkozás a keresztyénység alapja. Ez az az alap, amelyen a mi egyházunk, a Hetednapos Adventista Egyház is épül. A tanítványok csak akkor látják a remény fényét, ha Jézus velük van. Csak a Szentlélek nyithatja meg a szemünket.

Krisztus

Egyedülálló volt az, el kell ismernünk, meg kell ragadnunk és meg kell vallanunk. Vezetőkként nekünk kell megkezdeni a sort. Isten egyedülálló hitelvekkel és tanításokkal ajándékozott meg minket. Elszomorít, hogy gyakran vonakodunk hitünk egyedül voltát megadni a próféták írásában, tanításában vagy életünkben. Népeink közt. Megragadott-e bennünket ez, a mi egyedülállóan példátlan voltunk? Vagy bizonytalanok vagyunk? Ha volt valaha olyan idő, amikor az emberek valamilyen valamilyen munkát valamilyen munkát, bizonyosságra és arra a hangra, amely azt mondja: "Minden a mi kezünkben van!" -, akkor az ma van. Krisztus második eljövetele valószínűleg hirtelen, egy olyan példátlanul káprázatos esemény, amelyben hinnünk kell, és prófétáinknak kell rájuk. A hetednapos adventistáknak káprázatos megbeszélésük van ennek hirdetésére.

Miközben azon

elgondolom, hogy mi értelmét a Cézár Filippi felé vezető úton a tanítványokra jutottam: először is, egyedül egy Ás van, és minden, ami vele kapcsolatos, káprázatos és egyedül. Ő az, aki szembejelen szívedre és az egyházra nézve meghatározza a tennivalókat. Másodsorban, a Szentlélek és az ő munkájának káprázatos hit az, ami erőssé tesz ahhoz, hogy felismerjem és elismerjem az egyedülállót. Végezetül pedig egyedül az számomra, hogy felismerjük, elfogadjuk, megragadjuk és engedelmessé válunk Jézus Krisztus hatalmának. Ő Ágy szívedre mindnyájunkhoz: "Ez vagyok én! Menj, és mondd el a világnak!"

Ebben rejlik a mi egyházunk káprázatos se.

Á

Jan Paulsen